

Fjerde afsnit (Seksualisme) – Kapitel 2 (Det levende væsens psyko-sympatiske anlæg) – lektion 72

Polprincippet og underbevidstheden

15.

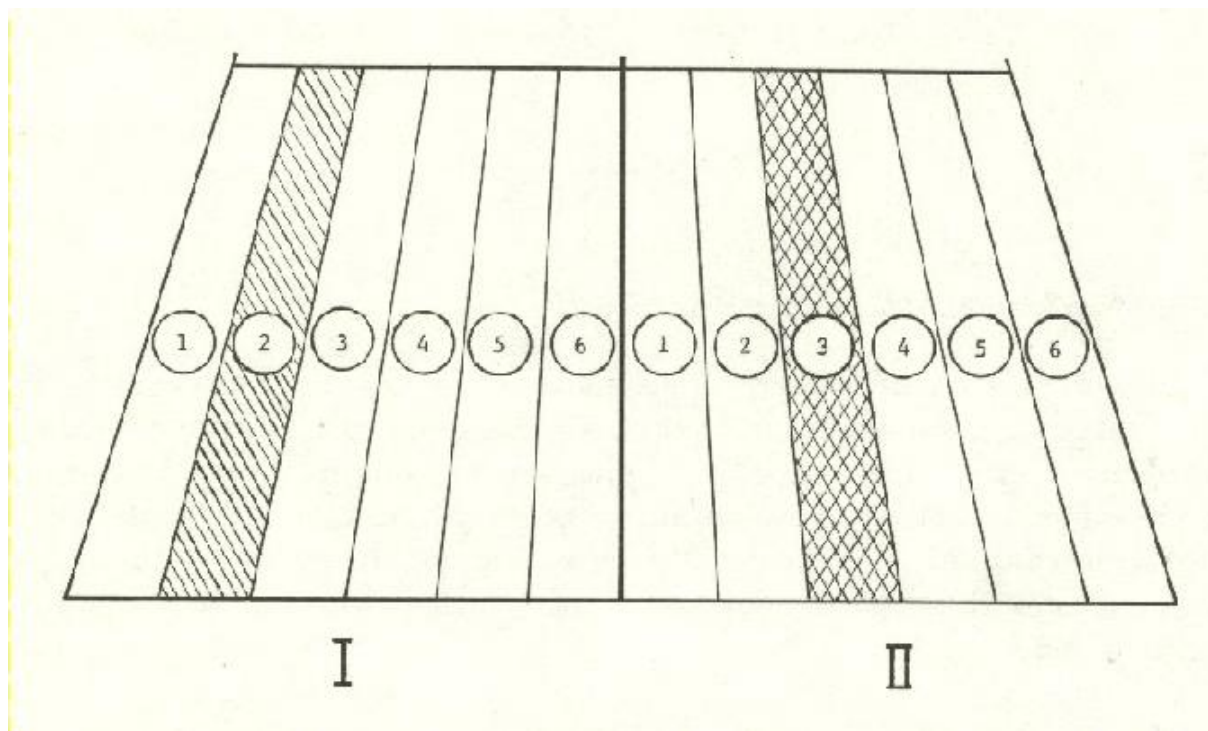
Det står os hermed klart, at seksualismens kosmiske hovedtema er afsendelse og modtagelse af energi. Og da denne dualistiske dobbelt-funktion er udtryk for, at polprincippet virker, bliver det klart, at praktisering af seksualisme definitivt beror på, at dette kosmiske skaberprincip realiseres. -I det følgende skal vi se, hvorledes polprincippet med henblik herpå gennemført præger opbygningen af Jegets organiske struktur.

16.

I første række viser dette sig på den måde, at hvert af den sjælelige strukturs åndelige legemer gennem dertil særligt indrettede lokalorganer er i stand til at befordre både manifestation og sansning i tilknytning til den grundenergi, de hver især er redskab for. En undtagelse er ganske vist tyngde-og følelseslegemet, idet disse -som vi husker -har det specielle ved sig, at førstnævnte overvejende er et manifestationslegeme og dermed et legeme for afsendelse af energi, mens sidstnævnte fortrinsvis er et sanselegeme og således et legeme for modtagelse af energi (lektion 12). Men bortset fra dette er de åndelige legemer indrettet til hver for sig at kunne befordre manifestation og sansning på et særligt grundenergiområde. Og også for den fysiske organisme gælder dette; denne er ligeledes indrettet til at kunne befordre manifestation og sansning, men i dette tilfælde vel at mærke på samtlige grundenergiområder.

17.

Denne evne hos de åndelige legemer til at præstere både manifestation og sansning beror som sagt på forekomsten af særligt indrettede lokalorganer, fuldstændigt på samme måde som øjnene i den fysiske organisme er lokalorganer for sansning, medens musklerne f.eks. er lokalorganer for manifestation.

Den sjælelige struktur foldet ud i et donativt system (I) og et receptivt system (II), hvilket henholdsvis tyngdelegemet (2) og følelseslegemet (3) (skraverede legemer) danner kerneelementer for.

Tilsammen danner disse mange lokalorganer for hvert af de åndelige legemers vedkommende et specielt system, således at hvert legeme i virkeligheden udgør et dobbeltlegeme eller dobbeltsystem, nemlig bestående af en sfære, der varetager manifestation, og en anden, der varetager sansning.

Da imidlertid de seks åndelige legemer i form af den sjælelige struktur danner en organisk enhed, ses det, at denne struktur som helhed betraget ligeledes præsenterer sig som et dobbeltsystem. Og det gælder her, at den del af systemet, der varetager manifestationsopgaverne, organisk samler sig om tyngdelegemet, mens den del, der varetager sanseopgaverne, organisk samler sig om følelseslegemet.

Tyngde-og følelseslegemet kommer derved til at figurere som kerneelementer i de to systemer, hvilket de i kraft af deres funktionelle ensidighed jo også i udpræget grad egner sig til.

18.

Under henvisning til den forekommende arbejdsdeling kan den sjælelige struktur altså beskrives som et organisk dobbeltsystem, der ved sin natur er i stand til at præstere afsendelse og modtagelse af energi (gælder fremdeles også den fysiske organisme). Men netop herigennem røber den sig at være præget af polprincippet, idet nævnte organiske arrangement er en direkte virkning af dette skaberprincip.

Af hensyn til ønsket om klar begrebsdannelse vil vi i det følgende omtale den del af dobbeltsystemet, der varetager manifestation og dermed afsendelse af energi som det donative system, mens i modsætning hertil sansesystemet og dermed systemet for modtagelse af energi omtales som det receptive system (doni=at give; recepti=at modtage).

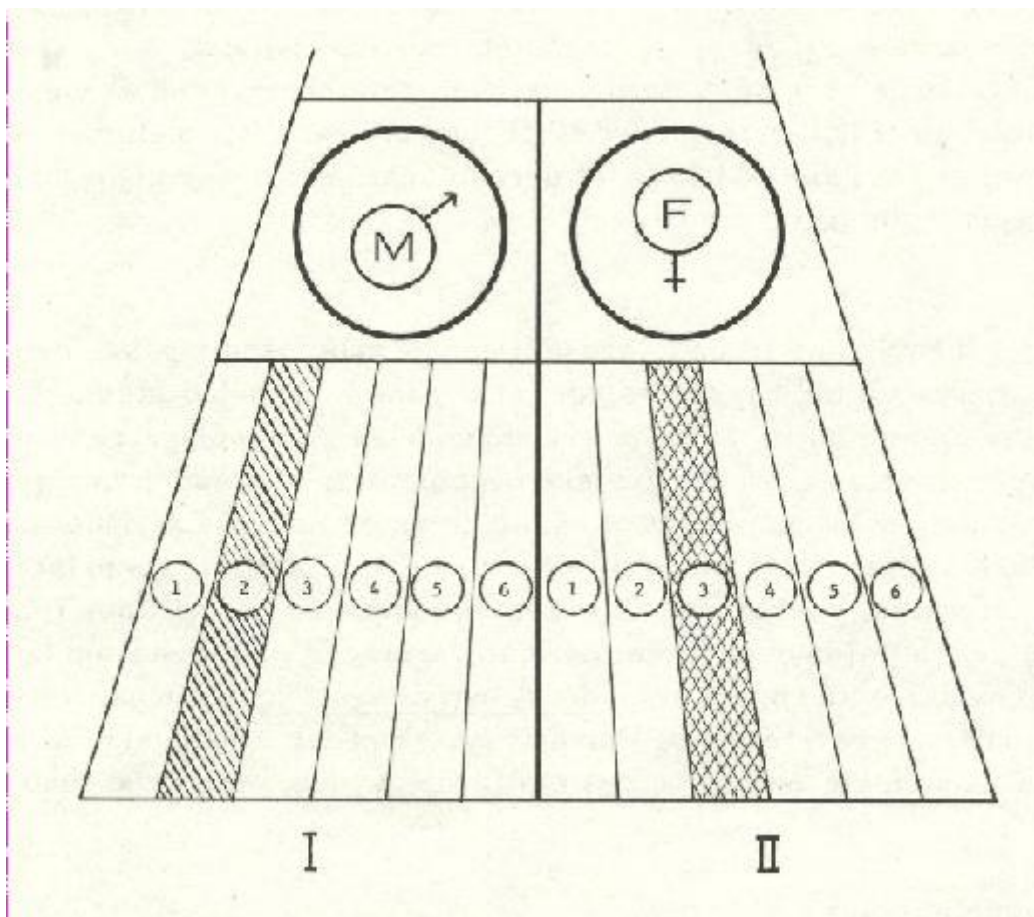
De seksuelle poler

19.

Fra tidligere analyser ved vi, at hvert af de åndelige legemer er rodfæstet i et spiralcenter eller en grundtalentkerne, omkring hvilken samtlige special-organtalentkerner henhørende under det pågældende legeme er organiseret (lektion 22).

Med hensyn til spiralcentrene eller grundtalentkernerne er disse foreløbigt de "største" organiske detaljer, vi har været præsenteret for i overbevidsthedsområdet, bortset naturligvis fra skæbneelementet: summen af samtlige spiralcentre, special-organtalentkerner og erindringstalenter samt disses koblinger.

Imidlertid gør Martinus det synspunkt gældende, at også det, vi netop har afdækket som det donative og receptive system, er rodfæstet i en slags talentkerner, super-overordnede talentkerner, hvilke ligeledes har sæde i overbevidstheden. Det drejer sig imidlertid her ikke om talentkerner i almindelig forstand, men om organiske dannelser hovedsageligt bestående af moderenergi.

Sammenhængen mellem den sjælelige struktur og de to seksuelle poler. Det donative system (I) er rodfæstet i den maskuline pol eller polen for afsendelse af energi (til venstre, mærket) mens det receptive system er rodfæstet i den feminine pol eller polen for modtagelse af energi (til højre, mærket). De to poler må betragtes som talentkerner for det donative og det receptive system.

Disse dannelsers betydning ligger først og fremmest i, at de på organisk grundlag formidler polprincippet og derigennem evigt garanterer den totale underbevidsthedsstrukturens opdeling i netop et donativt og et receptivt organsystem; og det er i denne forstand, de kan betegnes som

talentkerner. I den ene "bor" viljen til afsendelse af energi, og i den anden viljen til modtagelse af energi.

Det skal nu nævnes, at Martinus i henhold til forbindelsen mellem begrebet seksualisme på den ene side, og funktionerne afsendelse og modtagelse af energi på den anden side, betegner de hermed introducerede overbevidsthedsorganer som Jegets to seksuelle poler. Og med reference til den specielle menneskelige erfaring for seksualisme benævner Martinus endvidere den pol, der er sæde for tilbøjeligheden til afsendelse af energi, som den maskuline pol, mens den anden pol benævnes som den feminine pol. Undertiden beskriver han dem dog slet og ret som henholdsvis polen for afsendelse af energi og polen for modtagelse af energi, hvilket respektive også kan oversættes til den donative og den receptive pol. -I det følgende vil dog fortrinsvis udtrykkene den maskuline og den feminine pol finde anvendelse.

20.

Da vi nu efterhånden har fået temmelig mange nye begreber at operere med, skal lejligheden benyttes til en ganske kort repetition af de vigtigste.

1. Den højeste ild: driften mod behag; er en virkning af urbegæret og kontrastprincippet i fællesskab.
2. Seksualisme: dyrkelse af den højeste ild; bygger på en alliance mellem urbegæret, kontrastprincippet og polprincippet.
3. Det donative og det receptive system: de to områder af den sjælelige struktur, der henholdsvis beforder manifestation (afsendelse af energi) og sansning (modtagelse af energi). Afspejler sig også i den fysiske organisme i dens egenskab af et redskab for manifestation og sansning.

4.

De seksuelle poler: det donative og det receptive systems organiske rodfæstelse i overbevidsthedsområdet i form af et dobbeltorgan, hovedsageligt bestående af moderenergi. Formidler polprincippet og virker derigennem som dobbelt-talentkerne for netop det donative og det receptive underbevidsthedssystem. Opdeles som dobbeltorgan betragtet i en maskulin og en feminin pol, der respektive er sæde for polprincippets to hovedtendenser.

Det seksuelle klimaks eller den hellige ånd

21.

Som den maskuline og den feminine pol hidtil er forklaret, er de naturligvis kun seksuelle poler i den allermest elementære forstand, nemlig på den måde, at de udgør det højst mulige organiske sæde for al seksualismes to kosmiske elementarfunktioner: afsendelse og modtagelse af energi. For trods menneskets endnu begrænsede opfattelse af sagen omfatter jo begrebet seksualisme andet og mere for os end lige akkurat afsendelse og modtagelse af energi. Og vi kan derfor med god grund spørge, om de to seksuelle poler har noget med dette andet og mere at gøre? -Ja, det har de i høj grad, idet de simpelthen udgør det kosmiske fundament for hele det seksuelle princip eller fænomen. Dette skal vi prøve at se lidt nærmere på.

Som defineret vil seksualisme sige dette at dyrke den højeste ild, der igen er det samme som længslen efter behagsoplevelse. -Det er nu uden videre klart, at sidstnævnte længsel henter sin næring fra Jegets erfaring for behagsoplevelse, og her ikke mindst fra dets erfaring for den mest udprægede og dermed mest koncentrerede behagsoplevelse, der gives, hvilken kendes som det seksuelle klimaks (orgasmen).

Men hvad er egentlig dette klimaks for noget, og hvoraf afhænger det?

For det første må det karakteriseres som den højeste og mest koncentrerede behagsoplevelse, mennesket har kendskab til. Den er ligefrem så intens, at tanken om en yderligere øgning kun kan føre til forestillingen om smerte. Det seksuelle klimaks er således en behagsoplevelse, der ikke lader sig overtrumfe og dermed et fænomen, der mere end noget andet leverer næring til den højeste ild. Netop denne behagsoplevelse begærer det levende væsen inderst inde mere end noget andet at få berøring med; for dens skyld er det parat til at sætte meget -hvis ikke alt på spil. Men hvad er det, der gør den så intens og speciel, ja ligefrem fordrer den sat i særklasse?

Hertil svarer Martinus, at det seksuelle klimaks i virkeligheden er udtryk for det levende væsens direkte organiske føling med de absolut højeste lag af Guds bevidsthed; det vil først og fremmest sige lag henhørende under den guddommelige verden og salighedsriget. I denne forstand kan det seksuelle klimaks også karakteriseres som det levende væsens overskygning og gennemstråling af den hellige ånd, idet den hellige ånd i Martinus fremstilling netop er identisk med de overhovedet højeste og mest sublime energikombinationer i Guds bevidsthed. Og dermed bliver oplevelsen af det seksuelle klimaks i virkeligheden ensbetydende med et møde med Gud.

Polorganerne eller de psyko-sympatiske anlæg

22.

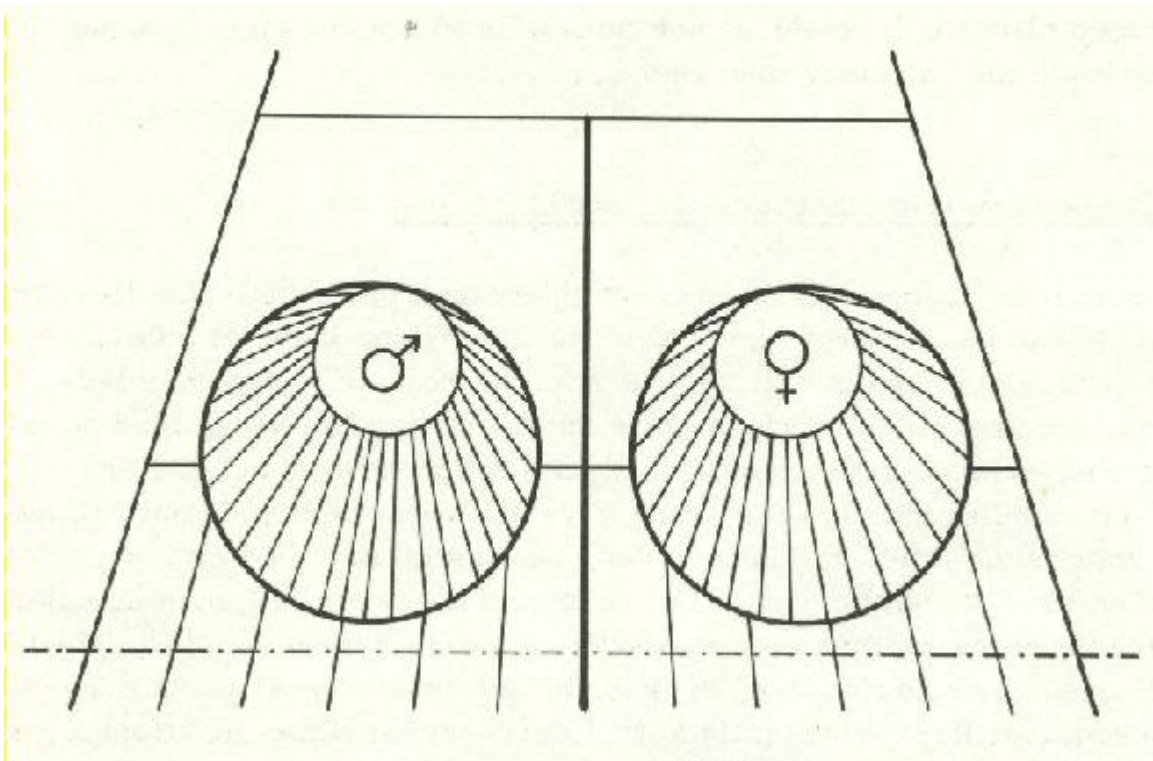
Som bekendt opfatter mennesket ikke sagen på denne måde. Desværre kun, kunne man måske sige. Men det forhindrer ikke, at oplevelsen af det seksuelle klimaks står for mennesket som det højeste behag, der lader sig opnå. Som noget, der forlener alle andre former for behag med et skær af fuldstændighed og dermed gør livet værd at leve. Men hvad er i dybeste forstand grundlaget for denne uovertrufne behagsoplevelse? Af hvilke kosmiske faktorer afhænger den, så speciel som den er?

Det skal straks bekræftes, at læseren ikke tager fejl, hvis der skulle forekomme en mistanke om specielle og komplicerede omstændigheders optræden. For nægtes kan det ikke, at det seksuelle klimaks bygger på en endda ganske overordentlig kompliceret mekanismes funktioner. Forhåbentlig vil det dog lykkes at tegne et nogenlunde klart og anskueligt billede af denne mekanismes hovedbestanddele.

Idet vi gør os klart, at Jegets to seksuelle poler i kosmisk forstand er motiveret af den højeste ild, skal det indledningsvis oplyses, at Jeget i al evighed har reageret på følingen med denne ild på den måde, at det i umiddelbar tilslutning til de seksuelle poler opretholder et særligt høj-psykisk organanlæg med sæde i underbevidsthedsområdet. Nævnte anlæg kan ligefrem betragtes som en organisk forlængelse af de to seksuelle poler "ned" i underbevidsthedsområdet og dermed -billedligt set -som er organisk yderzone af disse. I overensstemmelse hermed gør de krav på betegnelsen "Pol-organer" og netop pol-organerne muliggør under givne omstændigheder det seksuelle klimaks.

23.

Når polorganerne beskrives som højpsykiske, skyldes det, at de både funktionelt og konstitutionelt rangerer over den sjælelige strukturs seks åndelige legemer, uden dog direkte at tilhøre overbevidsthedsområdet. De udgør nærmest, hvad man kan kalde "en højere sfære" af den sjælelige struktur, der omvendt kan benævnes som deres organiske yderzone, akkurat som de selv udgør en yderzone for selve de to seksuelle poler, der som nævnt er rene overbevidsthedsfænomener.

Sammenhængen mellem de to seksuelle poler og de tilhørende polorganer, grundlaget for det seksuelle klimaks. Polorganerne er vist som den skraverede cirkelfigur uden om de to seksuelle poler. Det ses, hvordan polorganerne danner bro mellem den sjælelige struktur og de to seksuelle poler.

De to seksuelle poler på den ene side og polorganerne på den anden side er altså to forskellige ting, om end nøje forbundet med hinanden. Førstnævnte er rene overbevidsthedsfænomener, mens sidstnævnte er organiske tilbygninger til disse med sæde i underbevidsthedsområdet. Og det er som sagt polorganerne, der muliggør det seksuelle klimaks; dette magter de to seksuelle poler ikke alene at præstere.

24.

Det står os sikkert klart, at vi med polorganerne i dybeste forstand er præsenteret for det levende væsens seksualorganer. For det må man nødvendigvis kalde de organer, der betinger oplevelsen af det attråede og dermed motiverende seksuelle klimaks. Men netop fordi dette klimaks ved sin enestående og indistancable natur ér så eftertragtet, forstår man sikkert også, hvorfor Martinus har følt sig tilskyndet til at betegne de betingende polorganer som det levende væsens psyko-sympatiske anlæg. For det første er de af psykisk natur i den forstand, at de er dannet af ultrafine parafysiske materier. Og for det andet bestemmer de i bund og grund Jegets sympatiske orientering, nemlig på den måde, at det i princippet føler tiltrækning mod alt, der kan tjene som betingelse for det seksuelle klimaks' virkeliggørelse, og frastødning mod alt, der kan true dette; altså henholdsvis sympati og antipati.

Det seksuelle klimaks' mekanisme

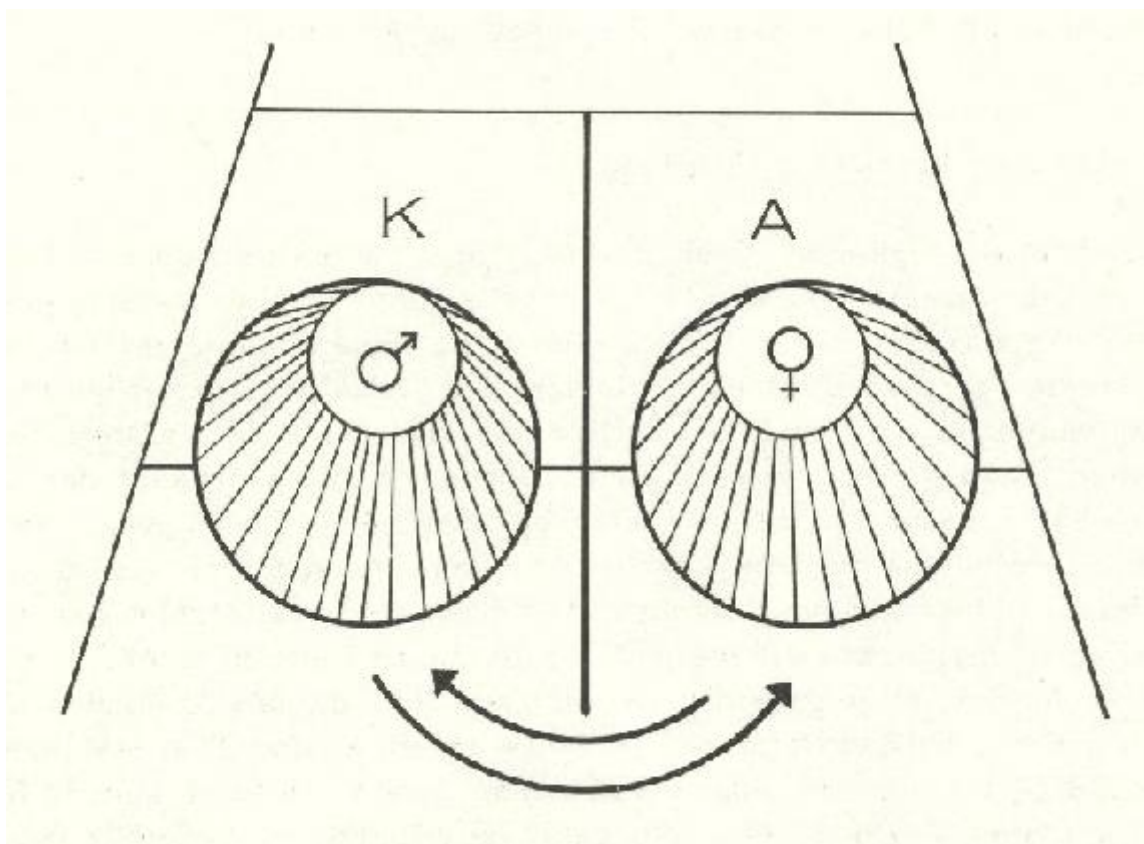
25.

Og hvordan virker så disse psyko-sympatiske anlæg i praksis? -Ja, her er det vi nærmer os den komplicerede del af emnet. Hovedprincippet er dog simpelt nok: de virker i hovedtrækkene på samme måde som en antenne og en kondensator i samarbejde. Dette princip kendes jo fra

radioteknikken, hvor man ved hjælp af en kondensator kan afstemme en antenne til en ganske bestemt bølgelængde. Det er i praksis det, der sker, når man på sin radio drejer på stationsvælgerknappen. Denne står i forbindelse med en såkaldt drejekondensator, der ved at blive drejet kan bringe radioens antenne i resonans med den bølgelængde (station), man ønsker at modtage på. -For polorganernes vedkommende gælder det dog, at de gensidigt kan fungere som antenne og kondensator for hinanden, hvilket bevirker, at det teoretisk er muligt at etablere to forskellige former for seksuelt klimaks, opnået ad så at sige to forskellige veje. Heraf kender mennesket på grund af sit specielle udviklingsstadium kun den ene form, nemlig den, der kan opnås uafhængigt af en dagsbevidst intuitionsfunktions medvirken. -Vi skal senere vende tilbage til dette tema og her foreløbigt rette opmærksomheden mod den måde, polorganerne eller de psyko-sympatiske anlæg fungerer på.

26.

Naturligvis skal man ikke tage billedet af en antenne og kondensator fuldstændigt bogstaveligt. Der gælder dog det principielle lighedstræk, at Jeget på grundlag af givne behagsfølelser, som det modtager gennem det ene polorgan (antenneprincipet), ved hjælp af det andet polorgan (kondensatorprincipet) bliver i stand til at stille bevidstheden ind på en ganske bestemt mental tilstand eller bølgelængde, hvilken tilstand via den sjælelige struktur forplanter sig til det første (antennen), således at et vist kredsløb etableres. Og på et tidspunkt indtræder klimaksoplevelsen som resultat af en stadig øget fokusering eller koncentration, muliggjort af denne kredsløbsproces, nemlig på det tidspunkt, hvor "antenneorganet" ved hjælp af "kondensatororganet" er blevet bragt til at vibrere i takt med netop de højeste energikombinationer i Guds bevidsthed.

Polorganerne i deres fremtræden som antenne og kondensator for hinanden i forbindelse med etableringen af seksuelt klimaks. Her tænkes det feminine polorgan i rollen som antenne (mærket A),

medens det maskuline polorgan fungerer som kondensator (mærket K). Deres indbyrdes virksomhed med karakter af et kredsløb via den sjælelige struktur er vist ved korresponderende pile.

Da slår nemlig disse "ind" i antenneorganet og forplanter sig herfra videre gennem hele Jegets sansestructur med oplevelsen af seksuel ekstase til følge. Men indslaget varer naturligvis kun så længe, som antenneorganet holdes fast på den rigtige bølgelængde; tabes derfor denne, ebber ekstasen gradvist ud af sig selv.

Kalder vi herefter de to polorganer A og K (jævnfør antenne og kondensator), sker der med andre ord følgende: Gennem A modtager Jeget på given foranledning visse almindelige behagsfølelser stammende fra den sjælelige strukturs følelseslegeme, og med aktivering af K til følge. Ledet af K udfoldes en aktivitet egnet til at stimulere følelserne i A yderligere (pirringsvirksomheden, fysisk og psykisk). Gennem fortsat korrespondance mellem A og K bringes svingnings- og spændingstilstanden i A stadigt stærkere på bølgelængde med de for klimaksoplevelsen nødvendige guddommelige bevidsthedslag. På et tidspunkt begynder momentvis føling med disse lag at optræde, hvilket tjener som yderligere vejleder og spore for K, og med det resultat, at klimaks eller ekstase til sidst indtræder gennem A. Den kosmiske antenne er afstemt, og gudesønnen gennemstråles i et kortere eller længere øjeblik af den hellige ånd.

Fjerde afsnit (Seksualisme) – Kapitel 3 (Den intellektuelle og den emotionelle seksualisme) – lektion 72

Polstrukturens organisation

27.

Som det vil ses, er der foreløbigt ikke taget stilling til, hvilket af de to polorganer, der i princippet virker som antenne, og hvilket der virker som kondensator, og det har sine gode grunde. For det første afhænger det af, hvilken af de før antydede to former for seksualisme og seksuelt klimaks, der er tale om. Og for det andet skyldes det i nøje tilslutning hertil, at klimaks i intet af tilfældene kan opnås på grundlag af polorganerne alene. Et samspil med resten af den sjælelige struktur er uomgængeligt nødvendigt. Et samspil, der foruden at omfatte en vis manifesterende aktivitet inkluderer begge de under afsnittet om åndsforskning og materieforskning omtalte to hovedformer for sansning: sansningen fra oven og sansningen fra neden. Og det er for alvor her, det begynder at blive kompliceret.

29.

Lad os begynde med at fastslå polorganernes praktiske betydning. Denne ligger i, at de er sensitive over for behags- og ubehagsfølelser, som de til dels i sig selv muliggør. Og dernæst består den i, at polorganerne på foranledning af behagsmomenter af forskellig art lader sig oplade og afstemme på en måde, der i givet fald bringer dem på bølgelængde med de guddommelige energier, Jeget oplever som seksuel ekstase eller klimaks.

Imidlertid er det ikke de samme behagsmomenter, de to polorganer er sensitive over for. Tværtimod adskiller de sig på dette område radikalt fra hinanden, idet det ene af dem kun er påvirkeligt af behagsfølelser erhvervet gennem metoden for sansning fra neden -dvs. stofsidedmomenter, herunder ikke mindst de emotionelle -mens det andet alene er sensitivt overfor behagsmomenter opnået gennem metoden for sansning fra oven, dvs. livssidedata eller åndelige momenter.

Naturligvis medfører dette særpræg, at de på relevant måde er forbundet med hver sit af de to organiske områder af den sjælelige struktur, der beforder disse to sansemetoder. Således er det polorgan, der specielt lader sig påvirke gennem metoden for sansning fra neden, især forbundet med det sanseapparat, der beforder denne sansemetode; det vil først og fremmest sige følelseslegemet. På samme måde er det andet polorgan specielt forbundet med det sanseapparat, der beforder metoden for sansning fra oven, og det vil først og fremmest sige intelligenslegemet, intuitionslegemet og hukommelseslegemet. Og som sagen er fremstillet, forstås det sikkert uden videre, at de to polorganer i kraft af de muligheder, de rummer, begge tilskynder Jeget til at drage omsorg for den sansestruktur, de hver især samvirker med, således at den højst mulige standard til stadighed opretholdes. Heraf fremgår det endvidere, at de to polorganer ligefrem kan betragtes som en slags garanter for de respektive to sansestrukturers evige beståen og fornyelse. Således garanterer den ene i kraft af sit afhængighedsforhold den sansestruktur, hvoraf især følelseslivet afhænger, mens til gengæld den anden af nøjagtigt samme grund garanterer eksistensen af den struktur, hvorpå det intellektuelle liv beror. Og netop disse afhængighedsrelationer forklarer, hvorfor Martinus henholdsvis har givet de to polorganer tilnavnet den emotionelle pol og den intellektuelle pol.

30.

Imidlertid bringer dette skridt fra Martinus side den situation til verden, at det bliver nødvendigt at

skelne mellem to sæt pol-begreber, -et talende vidnesbyrd om polprincippet's altgennemtrængende betydning.

På den ene side har vi begrebsættet den maskuline og den feminine pol, eller under ét: de to seksuelle poler, der er rene overbevidsthedsfaktorer.

Og på den anden side har vi nu den emotionelle og den intellektuelle pol, eller under et: de psykosympatiske anlæg, altså polorganerne, der er underbevidsthedsfaktorer, om end på et højere plan end den sjælelige struktur, som de jo formelt tilhører.

I forvejen ved vi allerede, at sidstnævnte poler (altså i virkeligheden polorganerne) danner organisk tilbehør til førstnævnte poler (de seksuelle poler), samtidig med, at de på den anden side også er organisk forbundet med den sjælelige struktur. De tjener med andre ord som en kosmisk bro mellem den sjælelige struktur i underbevidsthedsområdet på den ene side og de to seksuelle poler i overbevidsthedsområdet på den anden side. Der er i og for sig intet nyt i dette ud over at polorganerne nu også hedder den emotionelle og den intellektuelle pol. Men det er vigtigt at gøre sig de strukturelle træk helt klare, idet dette er en væsentlig forudsætning for den korrekte opfattelse af de nærmest følgende problemstillinger.

Som udgangspunkt for disse kan man begynde med at spørge: hvordan hører de to sæt poler mere nøjagtigt sammen, og hvorledes samvirker de indbyrdes. Hører f.eks. den maskuline overbevidsthedspol og den emotionelle underbevidsthedspol sammen, eller er førstnævnte tværtimod knyttet til den intellektuelle underbevidsthedspol, således at den emotionelle pol i virkeligheden samvirker med den feminine overbevidsthedspol? -Ja, her kommer vi til noget, der endog er mere kompliceret end det lyder til, og det siger vist ikke så lidt, idet adskillige sikkert er i betænkelig nærhed af den fornemmelse, at de er genstand for hjernevask. Heldigvis er det dog ikke forfatteren, der har fundet på at gøre virkeligheden kompliceret; og dertil er der al mulig grund til at appellere til læseren om ikke at tabe modet. For det første er dette område af livet i virkeligheden mange gange mere spændende end det er utilgængeligt, således at det faktisk rigeligt lønner sig at holde modet oppe. Og dertil vil der herfra blive udfoldet de yderste bestræbelser for at tilvejebringe en klar og overskuelig redegørelse, der skridt for skridt bringer løsninger og ny forståelse inden for rækkevidde; ikke mindst takket være en særdeles kraftig bistand fra Martinus side. Og så har vi endvidere også lov til at glæde os over, at jo sværere problemer, vi overvinder, des mere tilfredse med os selv og vor indsats har vi lov at være. —Altså: hvorledes korresponderer de to polsæt indbyrdes?

(emnet fortsættes i næste lektion)

Spørgsmål til lektion 72

1. Nævn al seksualismes kosmiske hovedtema.
2. Hvorledes præger polprincippet Jegets totale organiske struktur?
3. Hvad forstås ved det donative og det receptive system?
4. a) Hvad forstås ved Jegets to seksuelle poler, og b) hvad hedder de hver for sig?
5. a) Hvilken af de to seksuelle poler er ansvarlig for Jegets udadrettede aktivitet, og b) hvilken er ansvarlig for dets indadrettede aktivitet?

6. Er der kosmisk set grundlag for at sætte lighedstegn mellem begreberne "det seksuelle klimaks" og "den hellige ånd"?
7. a) Hvad forstås ved polorganerne, og b) hvilken rolle spiller de rent principielt?
8. a) Er det korrekt at betegne polorganerne som det levende væsens psyko-sympatiske anlæg, og b) i bekræftende fald: hvorfor?
9. Formår de to seksuelle poler alene at befordre det seksuelle klimaks?
10. Formår polorganerne alene at befordre det seksuelle klimaks?
11. Martinus taler om to forskellige former for seksualisme: a) hvad kalder han disse, og b) på hvad måde adskiller de sig afgørende fra hinanden?
12. a) Har mennesket praktisk erfaring for begge de to førnævnte former for seksualisme, og b) i benægtende fald: hvilken af dem kender da mennesket?

Løsningen til lektion 71's opgavetillæg

1. Ja.
2. a) I visdomsriget og den guddommelige verden, b) seksualernæring.
3. Det maskuline og det feminine køns dragning mod hinanden.
4. Hvad der har med kønslivet at gøre.
5. Kønsforskellen, generelt og specifikt.
6. a) En seksualisme, der overvejende former sig som krops-kultur, b) en seksualisme, der savner intim forbindelse med livets øvrige aktivitetsformer og -muligheder.
7. En polær funktion.
8. Pol-princippet.
9. a) Nej, b) at Jeget kan sondre mellem principielt forskellige kategorier af oplevelse, som det yderligere har en enten positiv eller negativ indstilling til (en indifferent neutral holdning er naturligvis også mulig).
10. Momentet "sult" udgør den kosmiske basis for begrebet "ubehag", mens momentet "mæthed" udgør den kosmiske basis for begrebet "behag".
11. Nej, det er i virkeligheden et dybt mysterium, som Martinus er den første til at påpege og klarlægge.
12. Driften mod behagsoplevelse.
13. Som dette at dyrke den højeste ild.
14. Nej, tværtimod! Seksualisme er for Martinus et universelt eller kosmisk fænomen, så at sige et generalfænomen, der kommer til udtryk overalt, hvor skabelse finder sted.

P. B. – J.

NB. Disse svar er godkendt af Martinus